

## 2. НАЗИВ УСТАВНОГ ПРАВА

Потпуно и исправно одређење уставног права је повезано и са његовим називом, зависи од њега. Пре свега, назив сваке научне дисциплине, па и уставног права, има да означи предмет те дисциплине. То је уједно и први сусрет са тим предметом, са оним чиме се та дисциплина бави па је и циљ назива да најпрецизније означи тај предмет. О уставном праву као науци, дисциплини постоје различити називи, што указује да тај термин није општеприхваћен. Ова разликовања око назива уставног права имају већи теоријски него практични значај, више изазивају пажњу уставноправне науке и теорије него позитивноправне праксе. Међутим, ове разлике око назива уставног права нису само термилошке, него имају и дубље значење и у њима се испољавају и различите идеолошке концепције. У историји и теорији уставног права позната су, стекла су до данас право грађанства два назива који се користе за означавање ове гране права и правне науке која се њом бави. То су уставно право и државно право; први који је чешћи и други који се ређе користи, мада је својевремено паралелна употреба ова два термина изазивала живе и оштре дискусије које ни до данас нису потпуно престале. Зато има места да се нешто каже о употреби једног, али и другог термина, назива.

а) Термин уставно право је релативно нов и среће се тек у XVIII веку да би ширу (најширу) употребу у науци и јавном животу добио почетком XIX века са доношењем устава у већини земаља. Овај назив је настао у Француској, Енглеској и САД а прихваћен је и у многим другим државама које су се развијале под утицајем англосаксонске и француске правне теорије. Овај назив је у ствари произашао из либерално демократске традиције и оријентације младе буржоазије која је припремала и извела прве велике револуције. Тај назив је у ствари најдиректније указао на везу ове научне дисциплине, односно пре свега ове гране права са својим предметом, односно са уставом и његовим нормама. Овај назив указује и на дубљу везу, повезаност са идејом и принципом народног суверенитета, са народом који је проглашен за основ власти, моралну садржину државе. Употребом термина уставно право и развијањем тезе о народном суверенитету либерална буржоазија је желела да укаже на друштвено порекло државне власти, на природноправна схватања која проглашавају вољу народа као основни закон и извор државе и њене власти. Овај назив, дакле, одговара, широј, садржајнијој концепцији уставног система који се не ограничава само на политичку власт, политичку организацију друштва,